Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE
TAMARE ĆAPETA,
predstavljeni 21. marca 2024 [1]

Zadeva C-224/23 P

Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL),
Issam Abdelmouine
proti

Evropski komisiji

„Pritožba – Državne pomoči – Domnevna pomoč v korist nogometnega kluba Paris Saint-Germain – Uredba (EU) 2015/1589 – Člen 1(h) – Člen 24(2) – Pojem ‚zainteresirana stranka' – Področje uporabe pojma ‚interes' osebe, podjetja ali združenja podjetij – Nujnost vzročne zveze med interesi teh strank in dodelitvijo pomoči"

I. Uvod

1. Issam Abdelmouine je ponosni navijač nogometnega kluba Barcelona in „*socio*" (član) tega nogometnega kluba. Skupaj s Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (v nadaljevanju: PBL), francoskim združenjem nogometnih navijačev nogometnega kluba Barcelona, je pri Evropski komisiji vložil pritožbo, v kateri se zatrjuje nezakonita državna pomoč Francije prek neizvajanja nekaterih pravil Evropske nogometne zveze (v nadaljevanju: UEFA) o finančnem fair-playu. Trdil je, da naj bi to neizvajanje klubu Paris Saint-Germain omogočilo podpis pogodbe z nogometašem Lionelom Messijem iz nogometnega kluba Barcelona.

2. Komisija je na to pritožbo odgovorila z dopisom, v katerem je pojasnila, da tega pisanja ni mogoče šteti za „uradno pritožbo",[2] ker I. Abdelmouine nima statusa „zainteresirane stranke" v smislu Postopkovne uredbe.[3]

3. Splošno sodišče je v sodbi z dne 8. februarja 2023, PBL in WA/Komisija (T-538/21, neobjavljena, EU:T:2023:53) (v nadaljevanju: izpodbijana sodba), izdani v postopku za razglasitev ničnosti, ki je bil začet zoper ta dopis, pritrdilo stališču Komisije, da se I. Abdelmouinu ne more priznati statusa „zainteresirane stranke" v smislu Postopkovne uredbe.

4. V tem pritožbenem postopku mora Sodišče pojasniti, katere so zahteve, na katerih temelji pojem „zainteresirana stranka" v postopku obravnavanja pritožb v zvezi z državnimi pomočmi.

[1] Jezik izvirnika: angleščina.

[2] Pojem, ki ga – kot naj poudarim že na začetku – v Postopkovni uredbi ni.

[3] Uredba Sveta (EU) št. 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9)(v nadaljevanju: Postopkovna uredba), člen 1(h).

II. Dejansko stanje

A. Pritožba pri Komisiji in sporni dopis

5. Dejansko stanje in pravni okvir, ki sta pomembna za to pritožbo, je mogoče povzeti tako.

6. Nogometni klub Barcelona je 8. avgusta 2021 sporočil, da Lionel Messi odhaja v nogometni klub Paris Saint-Germain.

7. I. Abdelmouine se je istega dne pritožil pri Komisiji zaradi domnevno nezakonite državne pomoči, ki naj bi jo nogometnemu klubu Paris Saint-Germain dodelila Ligue de Football Professionnel (francoska profesionalna nogometna liga) in njen nadzorni organ, v obliki začasne prekinitve izvajanja, s strani Fédération Française de Football (francoska nogometna zveza), UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations (Pravilnik UEFA o podeljevanju licenc klubom in finančnem fair-playu). [4].

8. Po mnenju I. Abdelmouina je bila posledica te odločitve o neizvajanju izkrivljanje pravil, ki jih uporabljajo profesionalni nogometni organi v Španiji in Franciji, kar je vplivalo na konkurenco in omogočilo nogometnemu klubu Paris Saint-Germain, da je kupil Lionela Messija.

9. Komisija je na pritožbo I. Abdelmouina odgovorila z dopisom z dne 1. septembra 2021 (v nadaljevanju: sporni sklep). [5]

10. V upoštevnem delu spornega sklepa je v zvezi s tem navedeno:

„V skladu s členom 24(2) [Postopkovne uredbe] lahko uradne pritožbe vložijo le zainteresirane stranke. Zainteresirane stranke so vse države članice in vse osebe, podjetja ali združenja podjetij, na katerih interese bi lahko vplivala dodelitev pomoči, predvsem upravičenec do pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja. […]

Vložili ste pritožbo v imenu člana (*socio*) [nogometnega kluba Barcelona]. Član ni niti konkurent nogometnega kluba Paris Saint-Germain niti poklicno združenje. Res je, da opredelitev ‚zainteresirane stranke' ni omejena samo na konkurente upravičenca do pomoči, vendar se zaradi zgolj splošnih ali posrednih interesov osebe za ukrep ta oseba ne šteje za zainteresirano stranko, saj taki elementi ne kažejo, da bi šlo za dejanski vpliv na njen položaj. Na primer: zaradi statusa delničarja družbe, ki je konkurent upravičenca do pomoči, ta oseba nima lastnega interesa, ki ne bi bil interes zadevne družbe. Delničar lahko svoje interese v zvezi z navedenim ukrepom brani le tako, da uveljavlja svoje pravice kot družbenik te družbe, ki ima lahko tudi sama pravico vložiti pritožbo. Status zainteresirane stranke se ne razširi na vse osebe, na katere lahko vpliva zmanjšanje letnega čistega dobička ali izgube družbe. Status članov (‚*socios*') [nogometnega kluba Barcelona], organiziranega kot neprofitno združenje, je v tem pogledu podoben statusu delničarjev družbe, saj bi lahko trdili le, da imajo posreden interes v zvezi z zadevnim ukrepom – prek [nogometnega kluba Barcelona].

Ker ne izpolnjujete pogojev, da bi bili zainteresirana stranka, vaše vloge ni mogoče obravnavati kot uradno pritožbo v smislu člena 24(2) [Postopkovne uredbe]."

[4] UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations je dostopen na: https://documents.uefa.com/v/u/MFxeqLNKelkYyh5JSafuhg.

[5] Ta dokument je evidentiran kot COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342).

B. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

11. Združenje PBL in I. Abdelmouine (v nadaljevanju skupaj: pritožnika) sta 2. septembra 2021 pri Splošnem sodišču vložila tožbo na podlagi člena 263 PDEU.

12. V tej tožbi sta ti stranki predlagali, naj se razglasi ničnost spornega sklepa in naj se Komisiji med drugim naloži, naj začne preiskavo proti Franciji zaradi nezakonite državne pomoči, dodeljene nogometnemu klubu Paris Saint-Germain v okviru njegovih nacionalnih in evropskih tekmovanj. [6]

13. V edinem tožbenem razlogu, uveljavljanem na prvi stopnji, se je zatrjevala kršitev člena 1(h) Postopkovne uredbe. Pritožnika sta v tožbi tudi trdila, da je Komisija napačno izenačila statusa delničarja in „*socio*“ ter zato napačno razlagala pojem „zainteresirana stranka“. [7]

14. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi najprej ugotovilo, da je ničnostna tožba nedopustna v delu, v katerem jo je vložilo združenje PBL, ker ni dokazov, da je bila vložena tudi v imenu te stranke. [8]

15. Drugič, Splošno sodišče je preučilo štiri vrste interesa, ki jih je zatrjeval I. Abdelmouine, in sicer (i) neposredni premoženjski interes v zvezi s finančnim položajem nogometnega kluba Barcelona, (ii) interes, ki temelji na vrednotah nogometa in zaščiti športa, (iii) posledice izkrivljene konkurence zaradi tega, kako je organiziran nogometni klub Barcelona, in (iv) interes za ohranitev pravic „*socios*“ v primeru spremembe statusa ali organiziranosti nogometnega kluba Barcelona.

16. Splošno sodišče je sklenilo, da noben od interesov, na katere se sklicuje I. Abdelmouine v podporo svojemu statusu „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Postopkovne uredbe, ne more voditi do razglasitve ničnosti spornega sklepa. [9]

17. Tretjič, Splošno sodišče je trditev I. Abdelmouina, da njegovega statusa „*socio*“ ni mogoče enačiti s statusom delničarja družbe, zavrnilo kot brezpredmetno. Pojasnilo je, da je analogija, ki jo je v spornem sklepu uporabila Komisija, postranska glede na njeno ugotovitev, da I. Abdelmouine ni „zainteresirana stranka“. [10]

18. Glede na zgornje ugotovitve je Splošno sodišče ničnostno tožbo zavrnilo kot neutemeljeno in pritožnikoma naložilo plačilo stroškov.

III. Postopek pred Sodiščem

19. Pritožnika s pritožbo, vloženo 11. aprila 2023, predlagata, naj Splošno sodišče izpodbijano sodbo v celoti razveljavi in ugodi njunim predlogom na prvi stopnji, v končni različici.

20. Komisija v odgovoru na pritožbo, vloženem 14. julija 2023, Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in pritožnikoma naloži plačilo stroškov postopka.

6 Izpodbijana sodba, točka 7.

7 Izpodbijana sodba, točka 19.

8 Izpodbijana sodba, točki 17 in 18.

9 Izpodbijana sodba, točke od 28 do 47.

10 Izpodbijana sodba, točke od 51 do 53.

IV. Analiza

21. S spornim sklepom je Komisija obvestila I. Abdelmouina, da njegove pritožbe ni mogoče obravnavati kot „uradno pritožbo“ v smislu člena 24(2) Postopkovne uredbe. Komisija meni, da je tako zato, ker I. Abdelmouine ni imel lastnosti „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) te uredbe. Vendar je v spornem sklepu tudi pojasnjeno, da bi bili podatki, ki jih je posredoval I. Abdelmouine, zavedeni kot „splošni tržni podatki“. [11]

22. Komisija ni pojasnila, katere posledice bi nastale, če se njegova pisanja ne bi obravnavala kot „uradna“ pritožba, temveč kot „splošni tržni podatki“. Sporni sklep tudi ne vsebuje nobene navedbe o vprašanju, ali Komisija meni, da gre za (nezakonito) državno pomoč, in ali namerava začeti formalni postopek preiskave.

23. Pritožnika z ničnostno tožbo torej v bistvu izpodbijata zavrnitev Komisije, da bi I. Abdelmouina opredelila kot „zainteresirano stranko“.

24. Menim, da se s tem izpodbijanjem odpirata dve vprašanji. Prvič, kakšne posledice ima ta zavrnitev za I. Abdelmouina? Drugič, ali je bil I. Abdelmouinu status „zainteresirane stranke“ neupravičeno zavrnjen?

25. Ti vprašanji bom obravnavala po vrsti. V ta namen bom najprej na kratko pojasnila procesne pravice, ki so podeljene „zainteresiranim strankam“, in pravice, ki so podeljene osebam, ki nimajo takega statusa (A). Nato bom preučila pogoje za pridobitev statusa „zainteresirane stranke“, kot so razvidni iz člena 1(h) Postopkovne uredbe (B). Nazadnje bom preučila, ali je Splošno sodišče ravnalo napačno s tem, da je I. Abdelmouinu zavrnilo status „zainteresirane stranke“ (C).

A. Procesne pravice „zainteresiranih strank“ in drugih oseb

26. Obveznost Komisije, da razišče pomoč, ki bi lahko ogrozila učinkovito in neizkrivljeno konkurenco med podjetji (in državami članicami) na notranjem trgu, izhaja neposredno iz Pogodb.

27. Zato bi morala Komisija, kadar koli prejme podatke o morebitni kršitvi člena 107 PDEU, v skladu s členom 108(3) PDEU te podatke preučiti in odločiti, ali je zaradi njih potrebno nadaljnje ukrepanje, vključno z uvedbo postopka iz člena 108(2) PDEU. [12]

28. Ta obveznost nastane neodvisno od tega, ali Komisijo na določene podatke opozori žrtev izkrivljene konkurence na notranjem trgu ali oseba, za katero se lahko šteje, da je njena zaskrbljenost v zvezi z dodelitvijo domnevno nezakonite pomoči bolj „javna“ ali „splošna“.

[11] Ta izraz v Postopkovni uredbi ni opredeljen. Je pa naveden v uvodni izjavi 32 te uredbe, da bi se pojasnile posledice, ki izhajajo iz tega, da ob predložitvi niso izpolnjeni pogoji, določeni v pritožbenem obrazcu: to pomeni, da se zaradi navedenih podatkov „ne bi smele nujno začeti preiskave po uradni dolžnosti“.

[12] Glej v tem smislu sodbo z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 62) (v nadaljevanju: sodba Komisija/Sytraval in Brink's France) (v kateri je pojasnjeno, da čeprav Komisija ni dolžna začeti izmenjave mnenj s pritožnikom, „ta ugotovitev ne pomeni, da Komisija ni dolžna pritožbe po potrebi preiskati tako, da ne razišče le dejanskih in pravnih okoliščin, s katerimi jo je seznanil vlagatelj pritožbe. Komisija je namreč dolžna v interesu pravilne uporabe temeljnih pravil Pogodbe v zvezi z državnimi pomočmi skrbno in nepristransko preučiti pritožbo, kar lahko v nasprotju s trditvijo Komisije pomeni, da mora preučiti elemente, ki jih pritožnik ni izrecno navedel“). Glej v istem smislu tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca Y. Bota v zadevi Avstrija/Scheucher-Fleisch in drugi (C-47/10 P, EU:C:2011:373, točka 120).

29. Hkrati člen 108 PDEU Komisiji podeljuje izključno pristojnost za nadzor nad pravilnim izvajanjem pravil o državni pomoči in določa, da to nalogo opravlja „v sodelovanju z državami članicami“.

30. Zato je Sodišče ugotovilo, da postopek nadzora državnih pomoči načeloma vključuje le Komisijo in države članice: preiskava o dodelitvi pomoči se začne proti državi in je naslovljena nanjo, ne pa proti upravičencu do te pomoči ali drugim strankam, na katere ta pomoč vpliva. [13]

31. Tako so tretje osebe načeloma izključene iz postopka glede državnih pomoči, zlasti iz njegove predhodne faze, preden je sprejeta odločitev o tem, ali je treba v skladu s členom 108(2) PDEU začeti preiskavo.

32. Ta izključitev pomeni, da se ne more šteti, da ima upravičenec do ukrepa pomoči ali kateri koli drug subjekt, ki ga ta ukrep zadeva, posebno vlogo v predhodni fazi postopka nadzora pomoči v skladu s členom 108(3) PDEU. [14]

33. Za tretje osebe se je štelo, da imajo nekatere procesne pravice le na ravni formalnega postopka preiskave, začetega na podlagi člena 108(2) PDEU. Ker je namen te faze postopka „Komisiji omogočiti, da se v celoti seznani z vsemi podatki zadeve“, mora ta institucija vsaki „zadevni“ stranki omogočiti, da ji predloži pripombe. [15]

34. Vendar kljub obveznosti Komisije, ki izhaja iz Pogodbe, da razišče vsak morebiten primer nezakonite pomoči, v predhodni fazi zainteresirane stranke niso imele nobenih procesnih pravic.

35. Šele leta 1998, po sodbi v zadevi Komisija/Sytraval in Brink's France, so bile tretjim osebam prvič priznane nekatere procesne pravice zunaj okvira formalnega postopka preiskave. [16]

36. Ta sodba je tudi pomenila pobudo med zakonodajnim postopkom, na katerem je temeljila Uredba 659/1999 [17] (predhodnica Postopkovne uredbe [18]), da se tem strankam uradno podeli posebna pravica, da pri Komisiji vložijo pritožbo, „da jo obvesti[jo] o domnevni nezakoniti pomoči“. [19]

37. To pravico do pritožbe spremljajo nekatere procesne pravice, ki so v predhodni fazi postopka podeljene s Postopkovno uredbo.

[13] Glej v tem smislu sodbo Komisija/Sytraval in Brink's France, in sodbo z dne 24. septembra 2002, Falck in Acciaierie di Bolzano/Komisija (C-74/00 P in C-75/00 P, EU:C:2002:524, točki 81 in 83).

[14] Glej na primer sodbi z dne 24. septembra 2002, Falck in Acciaierie di Bolzano/Komisija (C-74/00 P in C-75/00 P, EU:C:2002:524, točka 83), in z dne 6. oktobra 2005, Scott/Komisija (C-276/03 P, EU:C:2005:590, točka 33). Tako je kljub temu, da, kot je pojasnil generalni pravobranilec C. O. Lenz v sklepnih predlogih v zadevi Komisija/Sytraval in Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1997:249, točka 86), „Pogodba ne prepoveduje Komisiji, da se v fazi postopka predhodnega nadzora iz člena 93(3) seznani s stališči zainteresirane stranke“.

[15] Glej sodbo z dne 15. junija 1993, Matra/Komisija (C-225/91, EU:C:1993:239, točka 16). Glej v istem smislu tudi sodbo z dne 20. marca 1984, Nemčija/Komisija (84/82, EU:C:1984:117, točki 11 in 13).

[16] Glej sodbo Komisija/Sytraval in Brink's France, točke od 45 do 48.

[17] Uredba Komisije (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339)(v nadaljevanju: Uredba št. 659/1999).

[18] Kot je razvidno iz pripravljalnega gradiva za to uredbo, Komisija te pravice sprva ni predlagala (glej predlog uredbe Sveta (ES) o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (COM/98/0073 final) (UL 1998, C 116, str. 13)). Evropski ekonomsko-socialni odbor je bil tisti, ki se je skliceval na sodbo Komisija/Sytraval in Brink's France in predlagal, da bi bilo smiselno, da se nekaterim strankam prizna pravica do vložitve pritožbe. Glej mnenje Ekonomsko-socialnega odbora o predlogu uredbe Sveta (ES) o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL 1998, C 284, str. 10), točka 4.3.1.

[19] Glej člen 20(2) in uvodno izjavo 33 Uredbe št. 659/1999, s čimer je bilo „vsaki zainteresirani stranki“ omogočeno „da obvesti Komisijo o domnevni nezakoniti pomoči in o domnevni zlorabi pomoči“.

38. Člen 24(2) Postopkovne uredbe na primer določa, da mora Komisija ob vložitvi pritožbe komunicirati s pritožnikom. Ta zahteva pomeni, da mora Komisija, če na podlagi podatkov iz pritožbe meni, da *prima facie* ni zadostnih razlogov za začetek formalnega postopka preiskave, zainteresirano stranko obvestiti o tej odločitvi. Po posredovanju tega stališča mora Komisija dalje zainteresirani stranki dati na voljo čas za odgovor in morebitno predložitev dodatnih podatkov. Nazadnje, Komisija mora „zainteresirani stranki“ poslati izvod sklepa o zadevi glede vsebine pritožbe.

39. Te pravice so se s sodno prakso še okrepile.

40. Tako je bilo pritožniku zlasti v primerih, v katerih se Komisija odloči, da ne bo začela formalnega postopka preiskave v skladu s členom 108(2) PDEU, ker meni, da ukrep, zaradi katerega je bila vložena pritožba, ne pomeni pomoči, ki ni združljiva z notranjim trgom, ali ker se ta pomoč šteje za upravičeno, priznano, da ima na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU procesno upravičenje za izpodbijanje sprejetega sklepa. Sodišče je menilo, da je ta možnost vložiti tožbo utemeljena s procesnimi pravicami, ki bi jih imela tretja oseba, če bi bil začet formalni postopek. [20]

41. S Postopkovno uredbo je tako tretjim osebam omogočeno, da pred začetkom formalnega postopka v skladu s členom 108(2) PDEU vsaj nekoliko sodelujejo s Komisijo. [21]

42. Vendar s Postopkovno uredbo niso zagotovljene procesne pravice tretji osebi, ki Komisiji predloži podatke o domnevni državni pomoči. S Postopkovno uredbo se prej razlikuje med „zainteresiranimi strankami“ in (kot jih imenujem sama) „drugimi informatorji“.

43. Glede na člen 12(1), prvi pododstavek, Postopkovne uredbe Komisija *lahko* na lastno pobudo preuči podatke *iz katerega koli vira* glede domnevne nezakoniti pomoči. Nasprotno drugi pododstavek te določbe določa, da Komisija nemudoma preuči vse pritožbe, ki jih predložijo „*zainteresirane stranke*“, če so te pritožbe predložene v skladu s členom 24(2) Postopkovne uredbe. [22]

44. S členom 24(2) Postopkovne uredbe je pravica do pritožbe pridržana „zainteresiranim strankam“.

45. Natančneje, ta člen določa, da „[v]saka zainteresirana stranka lahko z vložitvijo pritožbe Komisijo obvesti o kakršni koli domnevni nezakoniti pomoči ali o kakršni koli domnevni zlorabi pomoči. V ta namen zainteresirana stranka ustrezno izpolni obrazec, določen v izvedbeni določbi […], ter predloži vse obvezne podatke, ki se z njim zahtevajo.“ [23]

[20] Glej zlasti sodbi z dne 17. julija 2008, Athinaïki Techniki/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, točka 36 in navedena sodna praksa), in z dne 31. januarja 2023, Komisija/Braesch in drugi (C-284/21 P, EU:C:2023:58, točka 53 in navedena sodna praksa).

[21] Glede na navedeno se procesni položaj tretjih oseb v postopku glede državnih pomoči še vedno razlikuje od liberalnejšega položaja, ki se tem osebam priznava na področju protimonopolne politike in trgovinskem področju; glej za primerjavo člen 5 Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81), člen 5, in člen 5 Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21), člen 5. V istem smislu glede razlike do protimonopolnih preiskav glej Niejahr, M. in Scharf, T., „Some Thoughts on the Jurisprudence of European Courts Concerning the Admissibility of Actions against State Aid Decisions“, *EC State Aid Law – Le droit des aides d'État dans la CE: liber amicorum Francisco Santaolalla Gadea*, Kluwer, 2008, str. 353 in 354.

[22] Zanimivo je, da tako razlikovanje ni bilo vsebovano v ustrezni določbi Uredbe št. 659/1999, členu 10(1). V njej je bilo določeno, da „[č]e ima Komisija podatke iz katerega koli vira o domnevni nezakoniti pomoči, te podatke brez odlašanja *preveri*.“ [Moj poudarek.]

[23] Člen 24(2) Postopkovne uredbe.

46. Člen 24(2) Postopkovne uredbe tako določa dve praktični zahtevi za vložitev pritožbe pri Komisiji: (i) treba je imeti lastnost „zainteresirane stranke“ ter (ii) treba je izpolniti standardni obrazec in predložiti nekatere podatke, da bi se dokazalo, da „*prima facie*“ obstaja nezakonita pomoč ali zloraba pomoči. [24]

47. Tako so s pojmom „zainteresirana stranka“ tej vrsti informatorja podeljene nekatere procesne pravice, ki jih „drugi informatorji“ nimajo.

48. Posledica tega je, da je Komisija s tem, da je I. Abdelmouinu odrekla status „zainteresirane stranke“ v smislu Postopkovne uredbe, tej stranki odvzela tudi procesne pravice iz te uredbe, čeprav to Komisije ne odvezuje obveznosti, da razišče predložene podatke o domnevni državni pomoči.

B. Kdo je zainteresirana stranka?

49. Opredelitev „zainteresirane stranke“ je določena v členu 1(h) Postopkovne uredbe.

50. S to določbo, ki ohranja besedilo Uredbe št. 659/1999, je kodificirana sodna praksa Sodišča glede pojma „zadevna stranka“ v smislu člena 108(2) PDEU. [25]

51. V njem je določeno, da „zainteresirana stranka“ pomeni „katero koli državo članico in katero koli osebo, podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, predvsem upravičenca pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja.“

52. Sodišče je priznalo, da čeprav ta opredelitev zagotovo zajema podjetja, ki so konkurenčna upravičencu do pomoči, [26] je njeno besedilo tako, da lahko zajema „nedoločeno število naslovnikov“. [27]

53. Opredelitvena merila, s katerimi je zamejen ta teoretično odprt seznam oseb, so povezana z vprašanjem, ali so to osebe, „na katerih *interese* bi lahko dodelitev pomoči *vplivala*“. [28]

54. Ker se obravnavana zadeva nanaša na stranko, ki ni konkurenčno podjetje podjetju, ki mu je bila pomoč domnevno dodeljena, je za odgovor na vprašanje, ali ima I. Abdelmouine status „zainteresirane stranke“, pomemben pomen pojmov „*interes*“ in „*vpliv*“ iz člena 1(h) Postopkovne uredbe.

1. Problematika interesa

55. Zaradi katerih interesov je lahko fizična ali pravna oseba „zainteresirana stranka“? Postopkovna uredba na to vprašanje ne daje odgovora.

[24] Slednji element je nadalje razdelan v členu 24(2), drugi pododstavek, Postopkovne uredbe.

[25] Glej sodbo z dne 31. januarja 2023, Komisija/Braesch in drugi (C-284/21 P, EU:C:2023:58, točka 58 in navedena sodna praksa) (v kateri je pojasnjeno, da „je zakonodajalec opredelitev pojma ‚zadevna stranka‘, kot izhaja iz sodne prakse Sodišča, […] kodificiral v členu 1(h)“ Postopkovne uredbe).

[26] Glej v tem smislu sodbi z dne 14. novembra 1984, Intermills/Komisija (323/82, EU:C:1984:345, točka 16), in z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 63).

[27] Glej sodbo z dne 31. januarja 2023, Komisija/Braesch in drugi (C-284/21 P, EU:C:2023:58, točka 59 in navedena sodna praksa). Glej v tem smislu tudi sodbo z dne 14. novembra 1984, Intermills/Komisija (323/82, EU:C:1984:345, točka 16).

[28] Člen 1(h) Postopkovne uredbe. Moj poudarek.

56. Splošno sodišče je v eni od vej sodne prakse zavzelo stališče, da oseba, ki ima „popolnoma splošen ali posreden interes“ glede nekega ukrepa pomoči, *ne more* pridobiti statusa „zainteresirane stranke“.[29] V tej veji sodne prakse ni pojasnjeno, kaj je mišljeno z izrazom „popolnoma splošni“ interesi. Vendar se zdi, da se zgleduje po sodni praksi v zvezi z neposrednim in posamičnim nanašanjem iz člena 263, četrti odstavek, PDEU.[30] Po mojem mnenju je to napačno.

57. Pojem „interes“, kolikor je povezan s statusom „zainteresirane stranke“ v postopku glede državnih pomoči, je ločen od upravičenosti te stranke, da izpodbija sklep Komisije iz formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU. Da bi „zainteresirana stranka“ imela procesno upravičenje za izpodbijanje takega sklepa, mora dokazati neposredno in posamično nanašanje – ta položaj ne izhaja neposredno iz tega, da se taka oseba šteje za „zainteresirano stranko“ v skladu s Postopkovno uredbo.[31]

58. Neposredno in posamično nanašanje se domneva le, če želi zainteresirana stranka izpodbijati odločitev, da se formalni postopek ne začne (glej točko 40 teh sklepnih predlogov).

59. V drugi veji sodne prakse pa Splošno sodišče statusa „zainteresirane stranke“ ne pogojuje z obstojem *osebne* narave – v nasprotju s *splošno* naravo – posebnega interesa.[32]

60. Menim, da je ta pristop bolj skladen z namenom statusa „zainteresirane stranke“ v postopku glede državnih pomoči.

61. Postopek pritožbe je, kot je določeno v Postopkovni uredbi, „poglavitni vir informacij za odkrivanje kršitev pravil Unije glede državnih pomoči“.[33]

62. V zvezi s tem ne bi smelo biti pomembno, kateri subjektivni interes je spodbudil pritožnika, da se je obrnil na Komisijo in zatrjeval, da gre za nezakonito pomoč.[34]

63. Podatki, ki jih Komisija prejme od zainteresiranih strank, ji omogočajo, da potencialno odkrije in razišče, ali ukrep pomoči škodljivo učinkuje na notranji trg. Zato – tudi če interesi pritožnika niso usklajeni z interesi, na primer, upravičenca do pomoči ali tudi če sploh niso gospodarski

[29] Glej izpodbijano sodbo, točka 33, sodbi z dne 19. decembra 2019, BPC Lux 2 in drugi/Komisija (T-812/14 RENV, neobjavljena, EU:T:2019:885, točka 60), in z dne 7. junija 2023, UNSA Énergie/Komisija (T-322/22, neobjavljena, EU:T:2023:307, točka 20), ter sklep z dne 25. junija 2003, Pérez Escolar/Komisija (T-41/01, EU:T:2003:175, točka 36).

[30] Ker ta veja sodne prakse ustrezno temelji na razlagi merila posamičnega nanašanja iz člena 263, četrti odstavek, PDEU in se torej nanaša povsem drug (pravni) standard. V zvezi s tem glej zlasti sodbo z dne 19. decembra 2019, BPC Lux 2 in drugi/Komisija (T-812/14 RENV, neobjavljena, EU:T:2019:885, točka 60) (ki se opira na sklep z dne 25. junija 2003, Pérez Escolar/Komisija (T-41/01, EU:T:2003:175, točka 36 – ki pa se spet opira na sodbo z dne 16. septembra 1998, Waterleiding Maatschappij/Komisija (T-188/95, EU:T:1998:217, točka 37), v kateri je pojasnjeno, da „pri tožeči stranki ne more biti podano posamično nanašanje zaradi zakonodajne narave spornega sklepa, s katerim je bila zgolj odobrena uporaba davčnih določb s splošnim področjem uporabe, [saj] se tak ukrep uporablja za objektivno določene položaje in ima pravne učinke za splošno in abstraktno določene skupine oseb“).

[31] Glej v tem smislu sodbo z dne 31. januarja 2023, Komisija/Braesch in drugi (C-284/21 P, EU:C:2023:58, točka 54 in navedena sodna praksa).

[32] Glej sodbo z dne 15. septembra 2021, CAPA in drugi/Komisija (T-777/19, EU:T:2021:588, točka 89), (v kateri je pojasnjeno, da „načeloma ni mogoče izključiti, da pomoč konkretno vpliva na interese tretjih oseb zaradi učinkov, ki jih ima objekt, ki prejema pomoč, na svoje okolje in zlasti na druge dejavnosti, ki se izvajajo v bližini“); potrjena v pritožbenem postopku s sklepom z dne 14. decembra 2023, CAPA in drugi/Komisija (C-742/21 P, neobjavljen, EU:C:2023:1000, točka 83).

[33] Postopkovna uredba, uvodna izjava 32.

[34] Glej v tem smislu sodbo z dne 31. januarja 2023, Komisija/Braesch in drugi (C-284/21 P, EU:C:2023:58, točka 60), v kateri je Sodišče poudarilo, da je zahtevano, da „podjetje […] trdi, da dodelitev pomoči lahko vpliva na njegove interese“, vendar Komisiji ali Splošnemu sodišču ni naložilo, da presodita, kako je ta interes povezan s pritožnikom.

interesi – je pomemben javni interes, ki je skupen vsem subjektom prava Unije in katerega nadzor je zaupan Komisiji, da se prepove *vsaka* pomoč, ki ni v skladu s pogoji konkurence na notranjem trgu.

64. Ta odprti pristop k obsegu „interesov“, ki so zajeti s Postopkovno uredbo, se odraža predvsem v sodbi Sodišča v zadevi Ja zum Nürburgring/Komisija. [35]

65. V njej je Sodišče pojasnilo, da interes „združenj[a], ki ščiti interese celotnega nemškega avtomobilskega športa v zvezi z dirkališčem Nürburgring, […] [katerega] glavni cilj [je] zagotoviti upravljanje tega dirkališča v gospodarskih razmerah, usmerjenih v splošni interes, ki zagotavlja dostop do njega tudi za amaterske športnike“, [36] zadostuje za izpolnitev merila glede „interesa“.

66. Zato z ničemer ni omogočeno sklepanje, da interesa za ohranitev neke organizacijske in funkcionalne strukture glede športnih organizacij ali celo širšega interesa za zagotovitev poštenosti v določenem športu ni mogoče upoštevati kot interesa, ki zadostuje, da se neka stranka opredeli kot „zainteresirana stranka“ v smislu Postopkovne uredbe.

67. Iz tega sledi, da je vprašanje, kateri interesi so lahko prizadeti, precej preprosto: z vložitvijo pritožbe zoper dodelitev pomoči, ki bi lahko vplivala na pogoje konkurence na notranjem trgu, je mogoče varovati *vsak* interes.

68. Kljub temu je treba – ker so s statusom „zainteresirane stranke“ stranki podeljene nekatere pravice in ob upoštevanju tega, da namen Postopkovne uredbe ni bil podeliti teh pravic vsakomur, temveč se jih je želelo omejiti na določeno kategorijo oseb – nujno omejiti krog oseb, ki se lahko sklicujejo na ta status.

69. Kot bom pojasnila, pravi presejalni element ni vrsta zadevnega interesa, temveč zahteva, da je ta interes prizadet. Povedano drugače, vprašanje je, ali je mogoče ugotoviti vzročno zvezo med učinki na interes(e) fizične ali pravne osebe in zadevnim ukrepom pomoči.

2. Problematika vpliva

70. Člen 1(h) Postopkovne uredbe pogojuje status „zainteresirane stranke“ z možnostjo, da se *z* dodelitvijo pomoči vpliva na interese te stranke.

71. Tradicionalno je bila ta zahteva v sodni praksi razumljena tako, da je zahtevano, da zadevni ukrep lahko ima „dejanski“ ali „konkreten“ vpliv na status zadevne fizične ali pravne osebe ali oseb, ki jih ta oseba zastopa. [37]

72. Menim, da sta ta izraza zgolj sinonima za zahtevo po vzročni zvezi med zadevnim ukrepom pomoči in zatrjevanimi učinki.

[35] Sodba z dne 2. septembra 2021, Ja zum Nürburgring/Komisija (C 647/19 P, EU:C:2021:666) (v nadaljevanju: sodba v zadevi Ja zum Nürburgring/Komisija). Vendar glej tudi sodbo z dne 9. julija 2009, 3 F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, točki 65 in 104) (ki se je nanašala na interese splošnega sindikata delavcev na Danskem in njegovih članov glede davčnih ukrepov, povezanih z zaposlovanjem pomorščakov iz tretjih držav).

[36] Sodba v zadevi Ja zum Nürburgring/Komisija, točka 66.

[37] Glej zlasti sodbe z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 33); z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 65), in z dne 27. oktobra 2011, Avstrija/Scheucher-Fleisch in drugi (C-47/10 P, EU:C:2011:698, točka 132).

73. Uporaba besede „by“ v angleščini v členu 1(h) Postopkovne uredbe pomeni, da mora oseba, ki želi uveljavljati status „zainteresirane stranke“, dokazati, da je škodljivi učinek na zadevni interes *zagotovo posledica* konkretnega ukrepa, ki ga izpodbija. [38]

74. Poleg tega glede na uporabo modalnega glagola „lahko“ v besedilu te določbe status „zainteresirane stranke“ ni odvisen od tega ali so interesi osebe dejansko prizadeti, ampak se razteza tudi na *potencialni* učinek, ki bi lahko nastal zaradi zadevnega ukrepa pomoči. [39]

75. Vendar je v praksi takšno morebitno pripisljivost težko ugotoviti z določeno mero zanesljivosti. Izkaže se lahko, da škodljive posledice za zadevni subjekt povzroča več ukrepov (od katerih so nekateri regulativni) ali učinkov (ki izvirajo iz ukrepov ali dejanj v predhodni/naknadni fazi).

76. V teh okoliščinah predlagam, da se zgornja pozitivna pripisljivost dopolni s presojo *negativne pripisljivosti*.

77. To pomeni, da mora Komisija oceniti, ali je ukrep, ki je predmet pritožbe, še vedno vir domnevnih škodljivih učinkov, čeprav so izločeni vsi učinki, ki dejansko izhajajo iz drugih možnih virov. [40]

78. Menim, da je s sodno prakso že (implicitno) priznan tak pristop. [41]

79. Sodišče je na primer v sodbi Solar Ileias Bompaina/Komisija ugotovilo, da proizvajalec električne energije iz obnovljivih virov energije, za katerega je bilo ugotovljeno, da je nanj negativno vplival ukrep, namenjen znižanju cen odkupa za take proizvajalce, [42] ni mogel v zadostni meri prikazati povezave teh učinkov z domnevno pomočjo dobaviteljem električne energije, na katere to znižanje ni vplivalo in so zato domnevno imeli ugodnejši konkurenčni položaj. [43]

80. Podobno se je Sodišče v nedavnem sklepu v zadevi CAPA in drugi proti Komisiji soočilo z zahtevki zadruge ribičev, ki je trdila, da pomoč (za tekoče poslovanje) vetrnim elektrarnam na morju škoduje ribolovnim dejavnostim njenih članov. Sodišče je sledilo presoji Splošnega sodišča

[38] Glej v tem smislu sodbo z dne 31. januarja 2023, Komisija/Braesch in drugi (C-284/21 P, EU:C:2023:58, točki 60 in 80 ter navedena sodna praksa). Kot je še posebej potrjeno v prvi od teh točk, je merilo pozitivne pripisljivosti tisto, kar se je želelo nakazati s sodno prakso v zvezi z „konkretnimi“ ali „dejanskimi“ učinki pomoči (glej točko 71 teh sklepnih predlogov).

[39] Glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2022, Solar Ileias Bompaina/Komisija (C-429/20 P, EU:C:2022:282, točka 35) (v kateri je pojasnjeno, da „je lahko sicer poseg v interese tega podjetja le potencialen, vendar mora biti tveganje konkretnega vpliva na te interese pravno zadostno dokazano“). Glej tudi sklepa z dne 10. maja 2023, MKB Multifunds/Komisija (C-665/21 P, neobjavljen, EU:C:2023:408, točka 48), in z dne 14. decembra 2023, CAPA in drugi/Komisija (C-742/21 P, neobjavljen, EU:C:2023:1000, točka 73).

[40] Ni treba poudarjati, da ta premislek ne posega v splošno obveznost Komisije, da natančno preveri podatke, ki ji jih predloži „zainteresirana stranka“, ki vloži pritožbo (glej po analogiji in v tem smislu sodbo z dne 22. septembra 2020, Avstrija/Komisija (C-594/18 P, EU:C:2020:742, točka 85 in navedena sodna praksa), da bi se preprečile strategije držav članic, katerih namen je lahko umetno prekiniti vzročno zvezo med zadevnim ukrepom pomoči in njegovim učinkom na nekatere „zainteresirane stranke“ (glej po analogiji sodbi z dne 27. oktobra 2016, D'Oultremont in drugi (C-290/15, EU:C:2016:816, točka 48), in z dne 25. junija 2020, A in drugi (Vetrne elektrarne v Aalterju in Neveleju) (C-24/19, EU:C:2020:503, točka 70 in navedena sodna praksa) (v kateri je pojasnjeno, da je z načelom učinkovitosti zahtevano, da se ukrepi držav članic ocenijo, da bi se ugotovile morebitne strategije, namenjene temu, da se ukrepi zaradi izognitve obveznostim, določenim s pravom Unije, razdelijo na več delov)).

[41] Glej v tem smislu sodbo z dne 31. januarja 2023, Komisija/Braesch in drugi (C-284/21 P, EU:C:2023:58, točka 81) (v kateri se šteje, da za presojo statusa „zainteresirane stranke“ niso upoštevni ukrepi, ki so „sicer resda dejansko povezan[i], vendar pravno ločen[i]“), in sklep z dne 14. decembra 2023, CAPA in drugi proti Komisiji (C-742/21 P, neobjavljen, EU:C:2023:1000, točka 97). Glej po analogiji tudi sodbo z dne 16. maja 1991, Extramet Industrie/Svet (C-358/89, EU:C:1991:214, točke od 16 do 19) (v kateri je pri analizi vzročne zveze, ki spremlja ugotavljanje škode, ki izhaja iz dampinškega uvoza, zahtevano, da se ne upošteva škoda, ki jo je mogoče pripisati drugim dejavnikom).

[42] Glej sodbo z dne 7. aprila 2022, Solar Ileias Bompaina/Komisija C-429/20 P, EU:C:2022:282, točka 41).

[43] Sodba z dne 7. aprila 2022, Solar Ileias Bompaina/Komisija C-429/20 P, EU:C:2022:282, točka 43).

in presodilo, da domnevnih učinkov na ribolovne dejavnosti pritožnikov (če so sploh nastali)[44] ni mogoče pripisati zadevni pomoči, temveč so posledica odločitev francoskih organov, sprejetih zaradi ureditve dejavnosti ladijskega prevoza in ribolovnih dejavnosti v bližini teh vetrnih elektrarn.[45]

81. Zato menim, da so pravica do vložitve pritožbe, kot je vsebovana v členu 24(2) Postopkovne uredbe, in iz nje izhajajoč procesne pravice pogojene z zahtevo, da pritožnik, ki želi vložiti pritožbo, dokaže, da so (škodljivi) učinki, ki jih zatrjuje, posledica zadevnega ukrepa pomoči.

82. Če zadevna fizična ali pravna oseba tega ne more dokazati, se ta stranka tudi ne more sklicevati na postopek in pravice, ki so določene in povezane s statusom „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Postopkovne uredbe.

C. Status pritožnika

83. Pristojnost sodišča v pritožbenem postopku je omejena na presojo pravnih ugotovitev o razlogih, navedenih na prvi stopnji.[46]

84. V obravnavani zadevi je očitek I. Abdelmouina omejen na ugotovitev Komisije, da ni „zainteresirana stranka“ v smislu člena 24(2) Postopkovne uredbe in da zato ne more vložiti pritožbe na podlagi te uredbe v zvezi z domnevno državno pomočjo Francije v korist nogometnega kluba Paris Saint-Germain.[47]

85. Ali je bila ta presoja Komisije napačna? Kratek odgovor na to vprašanje je „ne“. Zato menim, da sodbe Splošnega sodišča ne bi smeli razveljaviti.

86. Menim pa, da je treba argumentacijo, na kateri temelji ta sodba, na ravni veljavnega pravnega standarda delno nadomestiti, da bi se pojasnilo, da je sodna praksa odprta za vse vrste interesov in da je ta odprtost omejena le s potrebo po vzročni zvezi med učinki na interese fizične ali pravne osebe in zadevnim ukrepom pomoči.

87. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi zavrnilo štiri elemente, na podlagi katerih je I. Abdelmouine želel dokazati, da je zaradi zadevnega domnevnega ukrepa pomoči prišlo do vpliva na njegove interese.[48]

88. Zatrjevalo se je, da so ti elementi (i) neposredni premoženjski interes v zvezi s finančnim položajem nogometnega kluba Barcelona, ki bi lahko povzročil finančno odgovornost njega in drugih „*socios*“ v primeru stečaja tega kluba;[49] (ii) interes, ki temelji na vrednotah nogometa in zaščiti športa kot splošnega dobra;[50] (iii) posledice izkrivljene konkurence na to, kako je organiziran nogometni klub Barcelona, na njegovo moralno pravico kot „*socio*“ ter na ustvarjanje

[44] Glej sklep z dne 14. decembra 2023, CAPA in drugi/Komisija (C-742/21 P, neobjavljen, EU:C:2023:1000, točki 40 in 79).

[45] Glej sklep z dne 14. decembra 2023, CAPA in drugi/Komisija (C-742/21 P, neobjavljen, EU:C:2023:1000, točki 79 in 94).

[46] Glej med drugim sodbo z dne 4. marca 2021, Komisija/Fútbol Club Barcelona (C-362/19 P, EU:C:2021:169, točka 47 in navedena sodna praksa).

[47] I. Abdelmouine ne trdi, da njegov status pritožnika izhaja iz člena 108(3) PDEU.

[48] Izpodbijana sodba, točka 28.

[49] Izpodbijana sodba, točka 29.

[50] Izpodbijana sodba, točka 32.

pravne in ekonomske negotovosti zanj in za druge „*socios*“, ki se kaže v omejitvi svobode združevanja;[51] in (iv) interes za ohranitev pravic „*socios*“, ki bi bile v primeru spremembe statusa ali organiziranosti nogometnega kluba Barcelona v kapitalsko družbo ogrožene.[52]

89. Ločeno je Splošno sodišče zavrnilo trditev, da interesov I. Abdelmouina ni mogoče enačiti z interesi delničarja, ker naj bi zadevni del spornega sklepa pomenil postransko obrazložitev, s katero ne bi bilo mogoče ovreči glavne ugotovitve, da I. Abdelmouine ne izpolnjuje pogojev za pridobitev statusa „zainteresirane stranke“.[53]

90. Čeprav se I. Abdelmouine ne sklicuje izrecno na zadevne točke izpodbijane sodbe, sama razumem, da se ne strinja s sklepanjem Splošnega sodišča v vseh zgoraj navedenih točkah.[54]

91. Vendar Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar v bistvu trdi I. Abdelmouine, v izpodbijani sodbi ni izključilo možnosti, da bi se I. Abdelmouine v vlogi „*socio*“ lahko skliceval na interese, ki mu pripadajo na podlagi statuta nogometnega kluba Barcelona, ali na druge interese, ki si jih subjektivno lasti.[55]

92. Pojasnila sem že, da lahko pojem „zainteresirana stranka“ zajema vsak osebni ali splošni interes, če bi dodelitev pomoči lahko vplivala na te interese. To vključuje domnevni interes gospoda I. Abdelmouina kot „*socio*“ v zvezi s politiko prestopov nogometnega kluba Barcelona, pa tudi njegov splošnejši interes za enake konkurenčne pogoje v nogometu na splošno.

93. Vprašanje je, ali je I. Abdelmouine na podlagi dokazov, predloženih Splošnemu sodišču, uspel dokazati, da bi dodelitev zadevne (domnevne) pomoči lahko vplivala na te interese.

94. Splošno sodišče je to zanikalo. Z izpodbijano sodbo je zahtevke I. Abdelmouina zavrnilo kot nedopustne ali neutemeljene, (i) ker ni mogel dokazati, da so mu z upoštevnimi členi statuta nogometnega kluba Barcelona podeljene pravice, za katere je trdil, da bi bile prizadete z dodelitvijo pomoči;[56] (ii) ker ni mogel dokazati povezave med domnevnim vplivom na njegov interes in dodelitvijo pomoči;[57] in (iii) ker njegove razlage glede tega, kako naj bi bili prizadeti njegovi domnevni interesi, niso bile dovolj jasne.[58]

95. Ker I. Abdelmouine ne zatrjuje izkrivljanja dokazov v zvezi s temi točkami, Sodišče te ugotovitve ne more preizkusiti.

96. Glede na zgornje ugotovitve je brezpredmetno, ali je status I. Abdelmouina mogoče enačiti s statusom delničarja kapitalske družbe: tudi če bi bila njegova kritika izpodbijane sodbe v tem pogledu uspešna, zaradi tega ne bi mogel postati „zainteresirana stranka“ v smislu Postopkovne uredbe.[59]

[51] Izpodbijana sodba, točka 35.

[52] Izpodbijana sodba, točka 39.

[53] Izpodbijana sodba, točki 50 in 51.

[54] S čimer sta tretji in četrti pritožbeni razlog nedopustna zaradi neizpolnjenih zahtev iz člena 169(2) Poslovnika Sodišča, s katerim je zahtevano, da se v pritožbi natančno opredelijo izpodbijani elementi sodbe, katerih razveljavitev želi doseči I. Abdelmouine; glej med drugim sodbo z dne 4. julija 2000, Bergaderm in Goupil/Komisija (C-352/98 P, EU:C:2000:361, točka 34).

[55] Glej na primer izpodbijano sodbo, točka 43.

[56] Glej v tem smislu izpodbijano sodbo, točke od 29 do 31.

[57] Glej v tem smislu izpodbijano sodbo, točke od 32 do 34 in od 39 do 46.

[58] Glej v tem smislu izpodbijano sodbo, točki 35 in 37.

[59] Glej v tem smislu sodbo z dne 24. junija 1986, AKZO Chemie in AKZO Chemie UK/Komisija (53/85, EU:C:1986:256, točka 21).

97. Zato Splošno sodišče ni napačno ugotovilo, da I. Abdelmouine ni „zainteresirana stranka“ v smislu člena 24(2) Postopkovne uredbe.

98. Sodišču zato predlagam, naj tretji in četrti pritožbeni razlog I. Abdelmouina kot neutemeljena zavrne, potrdi izpodbijano sodbo in delno nadomesti obrazložitev Splošnega sodišča.

V. Predlog

99. Na podlagi zgoraj navedenega Sodišču predlagam, naj tretji in četrti pritožbeni razlog kot neutemeljena zavrne.